Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

CZYN KATOLICKI

OKÓLNIK DIECEZJALNEGO INSTYTUTU
AKCJI KATOLICKIEJ W CZĘSTOCHOWIE

„Akcja Katolicka jest udziałem świeckich w apostolstwie hierarchicznem Kościoła Katolickiego dla obrony zasad religijnych i moralnych, oraz dla rozwoju zdrowej i pożytecznej akcji społecznej pod kierownictwem hierarchji kościelnej — niezależnie i ponad wszystkie partje polityczne — celem odnowienia życia katolickiego w rodzinie i społeczeństwie." PIUS XI.

CZĘSTOCHOWA, UL. NAJŚW. MARJI PANNY Nr. 64

Rok III. Styczeń 1936. Nr. 1.

SPIS RZECZY.

CZYN KATOLICKI

OKÓLNIK DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny 3 zł. z przesyłką	CZĘSTOCHOWA ul. Najśw. Marji Panny 64	P. K. O. Nr. 68.960 Telefon Nr. 17-10
Rok III.	Styczeń 1936	Nr. 1.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

DIECEZJALNY INSTYTUT AKCJI KATOL.

Na progu nowego roku pracy.

Pokrzepieni radosnym nastrojem świąt Bożego Narodzenia, wstępujemy na progi nowego roku pracy. Wstępujemy z wiarą, że Bóg, jak przez przyjście swoje przed wiekami na ziemię odmienił czasy i ludzi, tak i teraz odmieni zło i rozprzestrzeni swe Królestwo w duszach ludzkich.

Nie stanie się to jednak bez naszego udziału. Głos Kościoła, domagający się Akcji Katolickiej, wytężonej działalności apostolskiej świeckich, jest dowodem, że Pan Bóg w tem dziele odnawiania świata chce się posługiwać naszemi, choćby i najskromniejszemi siłami. Dlatego tych sił nie wolno nam dziś rozpraszać, lecz złączyć je musimy, przy jednem skupić ognisku, by wspólnemi siłami, wielki i wspólny podjąć czyn.

Na rok 1936 rzuciła Diec. Rada Akcji Katolickiej hasło rozbudowy organizacyj Akcji Katolickiej we wszystkich parafjach. Przyłóżmy tedy rękę do tego dzieła, bo wielkie jest. Twórzmy oddziały Akcji Katolickiej tam, gdzie są odpowiednie warunki. Twórzmy w parafjach „mocne grupy ludzi, oddanych apostolstwu sprawy Bożej, pomocnych ochotnie ks. Proboszczowi."

W 10-tym roku istnienia diecezji wykażmy swój zapał i zrozumienie katolickiego obowiązku. Boża Dziecina niech nam w tej pracy błogosławi!

W sprawie nominacyj prezesów PAK.

Stosownie do postanowień 17 artykułu Statutu Konstytucyjnego AK. ustalającego czas trwania kadencji prezesów zarządów PAK. na trzy lata, prosimy niżej wykazane parafje o nadesłanie w ciągu miesiąca stycznia wniosków do DIAK w Częstochowie o ponowne zatwierdzenie dotychczasowych prezesów, bądź też o nominację no-

wych. Prośba ta dotyczy szczególnie parafij: Błędów, Borowno, Chotów, Chruszczobród, Ciągowice, Czajków, Dmenin, Kalej, Konopnica, Kromołów, Kruszyna, Koziegłowy, Koziegłówki, Maczki, Maluszyn, Mierzyn, Mrzygłód, Panki, Pogoń, Poręba, Radomsko, Ręczno, Rędziny, Rozprza, Siemonia, Tar oszyce, Włodowice, Zawiercie, Zdżary, Żarki.

O nowe Zarządy P. A. K.

Dążąc do coraz większej koordynacji w działalności Akcji K. w parafjach pragniemy w roku bieżącym, zgodnie z programem diecezjalnym, rozszerzyć sieć zarządów PAK. tam, gdzie one dotąd nie powstały. W związku z tem te parafje, w których istnieją już wszystkie cztery oddziały AK, prosimy o powołanie do życia takich zarządów parafjalnych, mających podstawę w przepisach Statutu Konstytucyjnego AK w Polsce. Uwagi o organizacji i działalności Zarządów PAK znaleźć można w „Czynie K." z roku 1934, nr. 1, 3, 4 i 5.

Zebranie Zarządu Parafjalnej Akcji Katolickiej w miesiącu **styczniu.**

1. Zagajenie przez prezesa PAK i modlitwa.
2. Odczytanie i przyjęcie protokułu z poprzedniego zebrania.
3. Pogadanka o zadaniach Zarządu PAK. Dyskusja.
4. Sprawozdanie członków Zarządu z ich działalności.
5. Sprawy bieżące: dokładne omówienie komunikatów i zarządzeń DIAK, plan pracy na miesiące styczeń i luty, sprawy miejscowe.
6. Wnioski i wolne głosy.
7. Zakończenie modlitwą.

Komunikaty i zarządzenia D. I. A. K.

1. **Instrukcje dla członków Zarządu PAK.** Licząc się z tem, że po dokonanych wyborach w oddziałach wejdą do Zarządu PAK ludzie nowi, jako przedstawiciele tych oddziałów, należy na pierwszych zebraniach w styczniu i lutym zająć się studjami Statutu Konstytucyjnego i Regulaminów AK, zwłaszcza tych artykułów, które wyjaśniają stosunek Zarządu PAK do Stowarzyszeń i odwrotnie. W szczególności ze Statutu Konstytucyjnego należy przestudjować art. 18, 19 i 20 oraz cały Regulamin PAK. („Statut Konst. i Regulamin AK. w Polsce" — cena 70 gr. Do nabycia w Składnicy).

2. **Sprawozdania.** Rozsyłamy jednocześnie arkusze sprawozdawcze do sprawozdań z działalności Zarządów PAK za rok 1935. Arku-

sze należy starannie wypełnić na zebraniu Zarządu PAK i odesłać do dnia 10 lutego do DIAK w Częstochowie.

3. Konkurs „Niedzieli“ przedłużony. Jak informuje nr. 50-ty „Niedzieli" z dnia 15.XII.1935r., konkurs „Niedzieli“ przedłużony został do dnia 15 lutego 1936 r. Do tego więc czasu rozwinąć należy szczególnie żywą propagandę wydawnictw diecezjalnych t.j. „Niedzieli" i „Kalendarza Jasnogórskiego". Jubileuszowy rok diecezji zaznaczyć należy czynem w dziedzinie prasy.

4. Pamiętać o „Czynie Katol.“ „Czyn K." wchodzi w trzeci rok istnienia. Oba poprzednie roczniki, zawierające obfity, ciekawy i pożyteczny materjał organizacyjny należy skrzętnie przechowywać w aktach PAK. Do materjału już podanego będziemy często wracać.

Organizacje lub osoby, którym omyłkowo wysłaliśmy styczniowy zwłaszcza numer „Czynu K." lub dalsze z roku 1935 prosimy o łaskawy zwrot tych numerów.

5 Regulujmy długi. Przed dwoma miesiącami wysłaliśmy do Przew. ks. Asystentów, Zarządów PAK i Oddziałów wyciągi z kont z wykazem długów poczynionych w DIAK i Składnicy. Ze względu na koniec roku administracyjnego prosimy o uregulowanie tych długów jak również o wpłacenie prenumeraty za „Czyn K."

6. Mysterium Christi. Jedyne w Polsce czasopismo liturgiczne, wychodzące w Krakowie p. n. „Mysterium Christi" przejmuje od nowego rocznika NIAK w Poznaniu. „Mysterium Christi" wychodzić będzie 9 razy w roku. Objętość każdego numeru 32 str. Abonament roczny 8 zł. Pożyteczne wielce czasopismo polecamy Zarządom PAK i Stowarzyszeniom AK.

7. Pamiętnik Studjum o rodzinie. Nacz. Inst. A. K. w Poznaniu przyjmuje jeszcze do końca grudnia 1935 r. dalsze zgłoszenia na „Pamiętnik Studjum o rodzinie", zawierający, jak wiadomo, wszystkie cenne referaty wygłoszone w Poznaniu podczas pamiętnego, pierwszego Studjum na temat rodziny .Cena Pamiętnika w subskrybcji wynosi 10 zł. Adres: Nacz. Inst. A. K. w Poznaniu, al. Marcinkowskiego 22.

8. Święto Najświętszej Rodziny. W niedzielę po uroczystości Trzech Króli t.j. w dniu 12-go stycznia przypada uroczystość Najśw. Rodziny. Ze względu na tegoroczne hasło programowe o rodzinie, wskazane jest urządzenie specjalnych obchodów w parafjach dla członków AK. w rodzaju akademji, wieczornic, lub choćby tylko uroczystych zebrań. Materjału do obchodu dostarczy „Ruch Katolicki" nr. 9/10 z ub. r., numer styczniowy z r. b. oraz następujące broszurki: Ks. Bross — Miłość, małżeństwo, rodzina. Ks. Michalski — Małżeństwo i rodzina w świetle filozofji chrześcijańskiej. Ks. Rostworowski

— Istota małżeństwa w pojęciu katolickiem. Dr. Górski — Rodzina a kultura współczesna. Katolicyzm a rodzina. Chrystus uświęca rodzinę. Katolicyzm a eugenika. Szkoła Czynu — Nr. 23, 24, 30, 33.

Wieczornica o rodzinie może mieć następujący program: Stosowna kolenda, zagajenie, kolendy, referat, deklamacja np. „Wigilja na szańcach Częstochowy" z Potopu Sienkiewicza (tom II, r. 10) lub „Ucieczka św. Rodziny do Egiptu" z książki „Królowa Niebios" Gawalewicza lub inne urozmaicenia z książki „Rodzina Ostoją". (Zobacz dział „Ze Składnicy".)

9. Tydzień Trzeźwości. Pamięci PAK polecamy urządzany corocznie w lutym t. zw. Tydzień Trzeźwości. Ze względu na przypadające w początkach lutego uroczystości diecezjalne, zagadnieniu trzeźwości poświęcić należy dalsze tygodnie. Odpowiednie wskazówki podamy w następnym numerze „Czynu K."

10. Obchód rocznic papieskich i 10-lecia diecezji.

Zgodnie z uchwałą Diec. Rady Akcji Katolickiej, podaną w odezwie tejże Rady (zobacz nr. grudniowy „Czynu K." z ub. r.), przypadające w dniach 6 i 12 lutego rocznice wyboru i koronacji Ojca św. Piusa XI, obchodzić będziemy w roku bieżącym w całej diecezji naszej w terminie wcześniejszym, bo w dniu 2 lutego, łącząc obchód tych rocznic z obchodem 10-lecia diecezji.

Ze względu na szczególną ważność obu momentów, dołożą organizacje katolickie w parafjach wszelkich starań, aby uroczystość wypadła jak najokazalej. W tym celu do współpracy w urządzeniu obchodu zaprosić należy przedstawicieli wszystkich organizacyj na gruncie katolickim stojących i wybitniejsze jednostki do organizacyj nie należące. Najlepiej będzie powołać z tych przedstawicieli specjalne komitety społeczno-obywatelskie, pod egidą Zarządu PAK lub ks. Proboszcza.

Program obchodu zawierać winien:

a) uroczyste nabożeństwo i

b) akademję lub wieczornicę.

Ad a) Odpowiednie zarządzenie o nabożeństwie wyda Prześw. Kurja Biskupia. Komitet postara się o to, aby w nabożeństwie tem wzięły udział wszystkie organizacje ze sztandarami.

Ad b) Proponujemy następujący program akademji, który, zależnie od warunków, można zmienić:

1. Śpiewy chóralne lub orkiestra.
2. Zagajenie przez prezesa PAK, ks. Proboszcza lub prezesa Komitetu.
3. Deklamacja o Ojcu św.
4. Referat p.t. Ojciec św. Pius XI i diecezja częstochowska.
5. Deklamacja na temat: „Diecezja" lub „Nasz Biskup".

6 Sprawozdanie: Co dokonała nasza parafja w ub. 10-leciu.
7. Uchwalenie rezolucji.
8. Żywy obraz, śpiew lub orkiestra.

Uwagi do programu: 1) Odpowiednie śpiewy nabyć można w wydawnictwie salezjańskiem w Warszawie, ul. ks. Siemca 6. Wszczególności: ks. J. Wiśniewski: Hymn papieski, part. 1 zł. Błogosław Boże, part. 1 zł. ks. A. Chlondowski: Śpiewy na cześć Papieża, komplet 6 zł. Na chór mieszany i męski poszczególne pieśni po 1 zł. 2) Deklamacje o papieżu podajemy. Inne dobrać. 3) Referat podamy w następnym nr. Czynu K. Parafje większe niech referat opracują same. 4) Sprawozdanie ująć należy pod względem religijnym, organizacyjnym, gospodarczym. 5) Rezolucję podajemy niżej. Przesłać po uchwaleniu do DIAK, który przedłoży Arcypasterzowi. 6) Inne materjały znaleźć można w książce F. Moronia: Akademja papieska. Wyd. „Ostoi", Poznań. 1.60 zł.

Papież Pius XI.

Padł w proch cezarów i tron i potęga,
A na ich gruzach wzniósł się wieczny, nowy
I dziś królewski w krańce świata sięga,
A na nim Król dusz — Mocarz Chrystusowy.

Moc i majestat biją z władczej twarzy,
Nie one ziemskiej grozy, ale ducha;
Nie masz takiego wśród ziemskich mocarzy:
Gdy rzuci rozkaz, świat cały Go słucha,

Bo też moc oną ma z Boga, nie z ludzi —
Boskie sprawuje nad duszami rządy;
Tą mocą wstrząsa sumienia i budzi,
Ze ścieżek błędnych zwraca, leczy trądy.

Tą mocą dusze czyni zmartwychwstałe,
I okopuje krzyżową ofiarą,
I karmi Boskiem i Słowem i Ciałem
I zbawia wiecznie miłością i wiarą.

Chrystus mu klucze od niebios zwierzył,
I jemu całą poruczył owczarnię,
By pasł i strzegł ją i zwracał z obieży, —
Więc ją jak Pasterz, w ramiona Swe garnie.

I dał mu serce Piotrowe, gorące,
By się za Mistrza swojego zastawiał,
By duszom światłem był, jak światu słońce,
By je, jak On sam, nieomylnie zbawiał.

Więc patrząc w dale z wyżyn Watykanu
Wyciąga na świat ręce Rybak biały,

Chcąc jaknajwięcej dusz przygarnąć Panu,
I przykuć, w sieci, do Piotrowej skały.

By niemi życia nie miotały burze,
Ale by szczerze szły w sieci Piotrowe,
Jako latarnię dla nich zatknął w górze:
Najświętsze, Boskie Serce Jezusowe!

Do Niego zwraca wzrok i serca ludów,
Iż w Niem jest pokój i lek na duszy rany —
Że, jak zdziałało dotąd tyle cudów,
I dziś da duszom pokój pożądany.

Gdy zapanuje w sercach i nad światem
I dusze ogniem Swoim rozpłomieni,
Stanie się jeden dla drugiego, bratem, —
Ziemia w Królestwo Chrystusa się zmieni.

Tak woła Pius XI, Król, Papież — Opoka,
Nasz Ojciec, Pasterz, Rybak Jezusowy,
I błogosławi nam wszystkim z wysoka, —
Więc na kolana! schylmy kornie głowy!

Ks. Wł. Wojtoń T. J.

Chrystus z nami.

Łódź gibka na modrem jeziorze usiadła,
I pruli spokojnie przezrocze zwierciadła;
Płynęli spokojnie, wietrzykiem owiani,
Aż fala zachuczy, wełnami bałwani;
To wody się nagle podniosą, to zwiną
I z łodzią igrają, jak z wątłą łupiną.
Więc ucznie się zlękli i w okropnej chwili
Uśpionego Mistrza z przestrachem budzili.
— Ach, ratuj nas, Rabbi! — wołali ze łzami. —
A Chrystus: — O słabi! wszakże jestem z wami. —
I kazał się burzy uciszyć. — Opadła
I pruli spokojnie przezrocze zwierciadła.
O duszo chrześcijańska! Gdy burza szalona
Roztoczy nad tobą huczące ramiona,
Ty rozpacz odepchnij świętemi piersiami
I spojrzyj spokojnie, bo — Chrystus jest z nami.

Antoni Czajkowski.

Recytacja. Wyjątek z „Quo Vadis“ H. Sienkiewicza.

Quo vadis, Domine?

O brzasku następnego dnia dwie ciemne postacie posuwały się drogą Appijską ku równinom Kampanji.

Jedną z nich Nazarjusz, drugą Piotr Apostoł, który opuszczał Rzym i męczonych w nim współwyznawców.

Niebo na wschodzie przybierało już leciuchny odcień zielony, który zwolna, coraz wyraźniej bramował się u dołu barwą szafranną. Drzewa o srebrnych liściach, białe marmury willi i łuki wodociągów, biegnące przez równinę ku miastu, wychylały się z cienia. Rozjaśniała się stopniowo zieloność nieba, nasycając się złotem. Zaczem wschód zaczął różowieć i rozświecił góry Albańskie, które ukazały się cudne, liljowe, jakby z samych tylko blasków złożone.

Świat odbijał się w drżących na liściach drzew kroplach rosy. Mgła rzedła, odrywając coraz szerszy widok na równinę, na leżące na niej domy, cmentarze, miasteczka i kępy drzew, między któremi bielały kolumny świątyń.

Droga była pusta. Wieśniacy, którzy zwozili jarzyny do miasta, nie zdążyli jeszcze widocznie pozaprzęgać do wózków. Od płyt kamiennych, któremi aż do gór wyłożony był gościniec, szedł w ciszy odgłos drewnianych postołów, jakie podróżni mieli na nogach.

Potem słońce wychyliło się przez przełęcz gór, ale zarazem dziwny widok uderzył oczy Apostoła. Oto wydało mu się, iż złocisty krąg, zamiast wznosić się wyżej i wyżej na niebie, zsunął się ze wzgórz i toczy się po drodze.

Wówczas Piotr zatrzymał się i rzekł.

— Widzisz tę jasność, która zbliża się ku nam?

— Nie widzę nic — odpowiedział Nazarjusz.

Lecz Piotr po chwili ozwał się, przysłoniwszy oczy dłonią:

Jakowaś postać idzie ku nam w blasku słonecznym.

Do uszu ich nie dochodził jednak najmniejszy odgłos kroków. Naokół było cicho zupełnie. Nazarjusz widział tylko, że wdali drżą drzewa, jakby je ktoś potrząsał, a blask rozlewa się coraz szerzej na równinie.

I począł patrzeć ze zdziwieniem na Apostoła.

— Rabbi! Co ci jest? zawołał z niepokojem.

A z rąk Piotra kostur podróżny wysunął się na ziemię, oczy patrzyły nieruchomie przed siebie, usta były otwarte, w twarzy malowało się zdumienie, radość, zachwyt. Nagle rzucił się na kolana z wyciągniętemi przed się ramionami, a z ust jego wyrwał się okrzyk:

— Chryste!... Chryste!

I przypadł głową do ziemi, jakby całował czyjeś stopy.

Długo trwało milczenie, poczem w ciszy ozwały się przerywane łkaniem słowa starca:

— Quo vadis, Domine?...

I nie słyszał odpowiedzi Nazarjusz, lecz do uszu Piotrowych doszedł głos smutny i słodki, który rzekł:

— Gdy ty opuszczasz lud mój, do Rzymu idę, by mnie ukrzyżowano raz wtóry.

Apostoł leżał na ziemi, z twarzą w prochu, bez ruchu i słowa. Nazarjuszowi wydało się już, że omdlał lub umarł, ale on powstał wreszcie, drżącemi rękoma podniósł kij pielgrzym i, nie mówiąc, zawrócił ku siedmiu wzgórzom miasta. Pacholę zaś, widząc to, powtórzyło, jak echo:

— Quo vadis, Domine?...

— Do Rzymu — odrzekł cicho Apostoł.

I wrócił.

Rezolucja.

Katolicy parafji..zebrani 2 lutego 1936 roku na uroczystej akademji w liczbie...............osób, wspominając radosnem sercem 14-tą rocznicę wyboru i koronacji Ojca św. Piusa XI, a zarazem w dniu dzisiejszym przypadającą 10-tą rocznicę konsekracji Pierwszego Arcypasterza Diecezj Częstochowskiej, biegną myślą i sercem do stóp Ojca Chrześcijaństwa, pragnąc złożyć Mu swój hołd i zapewnienie o synowskiem przywiązaniu wraz z wyrazami gorącej wdzięczności, za otworzenie przed 10 ciu laty u stóp Jasnej Góry źródła życia i sił apostolskich, przez nową diecezję.

Przepełnieni temi uczuciami przyrzekamy stać wiernie przy wierze ojców i Kościele św. i przeciwstawiać się mężnie wszelkim próbom usuwania Chrystusa i Jego prawa z życia jednostek, rodzin i społeczeństwa;

Przyrzekamy stać wiernie przy swym Arcypasterzu i we wszystkiem iść za Jego wskazaniami, aby u stóp Jasnej Góry stworzyć silną i uświadomioną w sprawach wiary rodzinę katolicką;

Przyrzekamy zwłaszcza brać żywy i czynny udział w Akcji Katolickiej, aby przez swą pracę przyspieszyć panowanie Chrystusa Króla w diecezji i świecie;

Wyrażamy wreszcie Najdostojniejszemu Arcypasterzowi Diecezji uczucia szczerej wdzięczności za dziesięcioletni zbożny posiew i błagamy Boga o łaskę zdrowia i sił dla dalszych Jego prac apostolskich.

11. Ramowy program pracy dla PAK na rok 1936.

A. Organizacyjny:

1) Rozszerzyć sieć Zarządów PAK.

2) Usprawnić działalność Zarządów PAK.

3) Nawiązać żywy kontakt Zarządów PAK. z DIAK.

4) Urządzić w dniu 2 lutego obchód święta papieskiego i 10-lecia diecezji.

5) Zorganizować na Zielone Święta pielgrzymkę Akcji Katol. do Częstochowy.

6) Urządzić obchód święta Chrystusa Króla.

B. Religijny:

1) Szerzyć praktykę wspólnych nabożeństw dla AK.

2) popierać rekolekcje zamknięte lub półzamknięte.

3) Szerzyć propagandę intronizącji N. Serca Jezusowego w rodzinach oraz w diecezji.

C. Kulturalno-oświatowy:

1) Popularyzować hasło Episkopatu o rodzinie.

2) Szerzyć czytelnictwo i kolportaż dobrych pism.

3) Szerzyć znajomość katolickiej nauki społecznej przez kursy religijno-społeczne i propagandę wydawnictw.

4) Do 15 lutego popierać prasowy konkurs „Niedzieli".

5) Popierać walkę z alkoholizmem i analfabetyzmem.

D. Praktyczny:

1) Popierać akcję zbiórki na wielki ołtarz w Katedrze.

2) Budzić inicjatywę budowy Domów Katolickich w parafjach.

3) Tworzyć lub popierać bibljoteki parafjalne.

4) Uwzględnić potrzeby lokalne.

UWAGA: Zarządy PAK według niniejszego ramowego programu ułożą własne programy szczegółowe, uwzględniając postanowienia zawarte w § 9 Regulaminu PAK.

REFERAT REKOLEKCYJ ZAMKNIĘTYCH

Dla Pań Nauczycielek.

Odbędą się rekolekcje w Częstochowie, w Domu Rekolekcyjnym przy ul. św. Barbary 43, w dniach od 2 (wieczorem) do 6 stycznia (rano). Koszta utrzymania za cały pobyt od 10 — 12 zł.

KRONIKA REKOLEKCYJNA.

W Domu Rekolekcyjnym w Częstochowie odbyła się od 5 — 9 grudnia ub.r. serja **dla Panien**, pod kier. ks. St. Gałązki. Uczestniczek 16.

W Sosnowcu u SS. Karmelitanek od 26 — 29 listopada serja dla KSMZ pod kier. ks. prob. J. Koniecznego. Uczestniczek 28.

W Rędzinach pod kier. ks. Fr. Strugały odprawiło rekolekcje 28 mężczyzn i 48 młodzieży męskiej.

ZE SKŁADNICY DIEC. INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Pomoce organizacyjne.

Przypominamy, że Składnica posiada i na życzenie wysyła: statuty, regulaminy i wydawnictwa z zakresu AK, księgowość, legitymacje, odznaki organizacyjne, znaczki dowodowe opłaconych składek

itp, pomoce dla Zarządów PAK i oddziałów KSMężów i Kobiet. Po wydawnictwa dla stowarzyszeń młodzieży zwracać się należy wprost do odpowiednich Związków lub S. A. „Ostoja" w Poznaniu. Jedynie na życzenie pośredniczyć możemy m ędzy oddziałami KSMł. a wydawnictwami i to wyłącznie w sprawach wchodzącyh w zakres działania Składnicy.

Zamówienia na pieczątki przyjmujemy od wszystkich oddziałów i Zarządów PAK. Cena pieczątki wraz z przesyłką wynosi 1.50 zł.

Składnica wykonuje swą działalność stosownie do przepisów regulaminu, podanego w nr. 3 „Czynu K." z r. ub., str. 9.

Nowe wydawnictwa.

Ks. J. Rostworowski T. J.: Istota małżeństwa w pojęciu katolickiem. Wyd. NIAK. jako nr. 19 Biblj. AK. Poznań 1935, str. 22. Cena 60 gr.

Dr. A. Niedermeyer; Zadania lekarza katolika. Wyd. j. w. nr. 14, str. 15. Cena 50 gr.

Ks. Dr. B. Kominek: Apostolstwo świeckich w parafji. Wyd j. w. Ks. AK. nr. 23. Str. 84. Cena 1.25 zł. Temu, kto pragnie orjentować się dobrze w praktycznej działalności AK. w parafji, książka ta odda duże usługi. Napisana przejrzyście, ze znajomością rzeczy, informuje o różnych sprawach, które w związku z AK. w parafji nasuwają się. Dlatego znaleźć się powinna w rękach każdego działacza Akcji Katol.

Dr. M. Skrudlik: Bezbożnictwo w Polsce. Nakł. Ks. i Druk. Katol. w Katowicach, 1934 r. Str. 120, cena 2 zł. Jest to książka, która otwiera czytelnikowi oczy na tak ważne dziś zagadnienie bezbożnictwa w Polsce. Radzimy szczerze nabyć jako rzecz cenną i wielce pożyteczną dla referentów AK i bibljotek parafjalnych.

Dr. A. Sawicki: Regulacja urodzin w świetle nauki Kościoła Katolickiego. Wyd. Księg. Katol. w Katowicach, z cyklu „Małżeństwo i rodzina" nr. 1. Str. 73. Cena 75 gr.

A. B.: Eugenika wobec społeczeństwa i Państwa. Wyd. j. w. nr. 2, str. 43. Cena 50 gr.

Wszystkie wymienione wyżej wydawnictwa do nabycia w Składnicy DIAK.

J. Kaźmierska: Rodzina ostoją. Bibl. Wiecz. nr. 44 dla zespołów żeńskich, Wyd. „Ostoja" 1936. Str. 158. Cena 2.50 zł.

L. Turkowski: Dookoła Polski. Poznań, „Ostoja". T. M. M. nr. 47. Cena 85 gr. Wesoła i oryginalna rewja krajoznawcza.

Z. Topińska: Skończyłem medycynę. T. M. M. nr. 48. Cena 75 gr. Jednoaktowa komedyjka z życia studentów.

Jur Leżeński: Żywe słowo. nr. 49 — Co to jest konstytucja. nr. 50 — Założenie nowej konstytucji. nr. 51 — Głowa Państwa. nr. 52

— Władza wykonawcza. nr. 53 — Wysokie izby. nr. 54 — Droga ustawodawcza. nr. 55 — Na straży sprawiedliwości. nr. 56 — Rzeczpospolita zagrożona. nr. 57 — ks. W. Klimkiewicz — Konstytucja a Kościół katolicki. Cena 1 egz. 15 gr. Do nabycia w „Ostoi".

KRONIKA.

Nowa sala AK w Częstochowie. DIAK w Częstochowie urządził i oddał do użytku Stow. A. K. nową salę, mieszczącą się w budynku na boisku diecezjalnem. Sala pomieścić może 200 osób.

Zebrania pracowników AK. odbyły się w dniach 16 i 17-go grudnia ub. r. Uzgadniano programy pracy.

Przed obchodem 10-lecia diecezji. Odbyło się 12 grudnia ub. r. zebranie Zarządów AK w Częstochowie, na którem postanowiono w dniu 2 lutego urządzić reprezentacyjną akademję z okazji święta papieskiego i 10-lecia diecezji.

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MĘŻÓW

Encyklika Rerum Novarum. (ciąg dalszy)

Rola społeczna państwa.

Szeroki pogląd na sprawę nie pozwolił Leonowi XIII pominąć roli państwa, jaką ono spełniać powinno w dziedzinie normowania materjalnego życia ludzi. Nie rozumie przytem Papież przez państwo jakiejś określonej formy ustrojowej, jak niektórzy przypuszczali — republiki demokratycznej, lecz „państwo, które odpowiada prawom rozumu i natury". Słusznie sądził Leon XIII, że w każdem państwie, zarówno w republice, jak w monarchji, dadzą się projektowane przez Niego reformy społeczne przeprowadzić przy dobrej woli zainteresowanych czynników. Przekonaniu temu daje wyraz raz jeszcze w enc. „Graves de communi" z r. 1901, w której mocno podkreśla, że dla przeprowadzenia zasad enc. Rerum N. niema żadnej potrzeby uciekania się do przewrotu, bo przeprowadzić je można w każdym sprawiedliwym ustroju.

Jakież jednak, według Papieża, są obowiązki państwa w zakresie kwestji robotniczej? Otóż pierwszym takim obowiązkiem państwa w tej dziedzinie jest troska o dobrobyt ogółu, wykazana przez prawa i urządzenia, mające na celu ochronę obyczajów moralnych, życia rodzinnego, poszanowanie religji i sprawiedliwości, a dalej umiarkowanie w ustanawianiu i sprawiedliwość w rozdzielaniu ciężarów publicznych, rozwój przemysłu i handlu, rozkwit rolnictwa i t. p.

Opinja powyższa jest pięknym dowodem rozumnego stanowiska, jakie zajmuje Papież wobec państwa. Nie godząc się z tymi, którzyby radzi byli usunąć wpływ państwa w życiu gospodarczem, ani też nie pochwalając tych, którzyby odwrotnie, chcieli poddać całkowicie

państwu wszystkie dziedziny życia, nawołuje Leon XIII państwa do takiej opieki, któraby nikomu nie ciążyła, lecz dla wszystkich była dobroczynną. Nikt nie zaprzeczy, że przy dobrej woli na taką opiekę państwo zdobyć się może i powinno.

Dalszym obowiązkiem państwa jest opieka nad warstwami ubogiemi, które na równi z zamożnemi stanowią część składową organizmu państwowego, a przez swą pracę dostarczają społeczeństwu koniecznych do życia dóbr. Te warstwy, choć nie biorą bezpośrednio udziału w rządach, nie mniej jednak z pożytkiem pracują dla dobra ogólnego i z tego tytułu należy się im publiczna opieka, któraby im zapewniła środki do życia i pewien dobrobyt.

Zdawaćby się mogło, że niepotrzebnie Papież zajmuje się tą sprawą, gdyż państwo i tak tę opiekę nad warstwami uboższemi sprawuje. Tak istotnie jest dziś. Zrozumieć jednak trzeba, że gdy Leon XIII pisał encyklikę, tkwiły w społeczeństwach bardzo silnie poglądy liberalne, które, stosowane w życiu, krzywdziły w ogromny sposób warstwy nie posiadające, nie dopuszczając państw, w imię tych poglądów, do pożądanej interwencji. Dość wspomnieć, że gdy w roku 1885 wezwano rząd brytyjski do gromadzenia ryżu, dla ochrony ludności Indyj przed głodem, rząd odmówił, tłumacząc się zasadami ekonomji politycznej. I nie wzruszył się nawet wówczas, gdy głód pochłonął 4 tys. tej ludności. A pamiętny po dziś, w imię liberalizmu dokonywany przed wojną wyzysk pracy robotnika w warsztatach przemysłowych — wymownie świadczy o istotnej wówczas potrzebie wołania o naprawę stosunków i o rozumną interwencję państwa.

Słusznie jednak Papież zastrzega się, że interwencja państwa w życiu gospodarczem nie może być nieograniczona. „Prawo wymaga, żeby ani jednostka, ani rodzina nie była pochłaniana przez państwo. Z rozumowania Leona XIII wysunąć można ten wniosek, że państwo wkraczać może w życie społeczne wtedy, kiedy się tego domaga interes albo całego społeczeństwa, albo jego części składowej. Nad społeczeństwem — bo „natura powierzyła je staraniom zwierzchniej władzy", a nad częściami składowemi, bo „odpowiednio do prawa natury rząd powinien mieć na oku nie interes osób rządy sprawujących, ale dobro tych, którzy mu są poddani".

Kilka szczególnych wypadków, w których interes zbiorowy lub cząstkowy domaga się interwencji państwa — Papież wymienia. Potrzeba jej mianowicie tam, gdzie chodzi o to, „aby zycie kierowane było przykazaniami boskiemi i prawami natury; aby życie rodzinne opierało się na poszanowaniu ładu i na czci dla religji; aby tak w życiu prywatnem jak i publicznem kwitnęła pełna moralność; aby święcie przestrzegano sprawiedliwości i by nikt nie krzywdził bliźniego bezkarnie; aby wreszcie mężne rosły pokolenia ku podporze państwa, a jeśli zajdzie potrzeba, i ku jego obronie". Innemi słowy potrzebna jest interwencja państwa, gdy zagrożony został interes ogółu (spokój

publiczny i t. p.) albo interes części społeczeństwa (robotników, rolników, urzędników itp.) Drobne wypadki winny być załatwiane nie przez państwo, lecz w trybie normalnym przez administrację, sądy itp.

Pozostawiając do następnego numeru omówienie szczegółowsze wypadków, w których zachodzi potrzeba interwencji państwa, zwrócimy tu jeszcze uwagę na świadczące o serdecznem uczuciu miłości dla warstw pracujących oraz bezstronności i trafności w ocenie rzeczywistości słowa Papieża: „Prawa, czyjekolwiekby były, należy święcie uszanować, a państwo winno czuwać, by każdy miał, co mu się należy i nie dopuszczać do krzywd, a karać ich sprawców. Chroniąc zaś prawa prywatne, szczególnie maluczkich i biednych winno mieć państwo na względzie. Warstwa bowiem bogatych dostatkami obwarowana mniej potrzebuje op eki państwa; klasy natomiast ubogie, pozbawione ochrony, jaką daje majątek, szczególnie tej opieki potrzebują. Dlatego państwo powinno bardzo pilnem staraniem i opieką otoczyć pracowników najemnych, stanowiących masy ludności biednej". Oto poważny głos wielkiego Nauczyciela w Kościele Bożym.

Ramowy program pracy dla KSMężów na rok 1936.

A. Dział organizacyjny:

1) Uczynić staranny wybór Kierownictwa Oddziału.

2) Utrzymać żywą łączność między Oddziałami a Centralą.

3) Podnieść karność organizacyjną wśród członków (uczęszczanie na zebrania, płacenie składek i t. p.)

4) Doprowadzić do porządku księgowość Oddziału.

5) Zaopatrzyć członków w legitymacje, odznaki.

6) Obowiązkowo wziąć udział w Zjazdach Del. oraz Zjeździe Katolickim.

B. Dział Religijny:

1) Wprowadzić wspólne Msze i Komunje św. przynajmniej raz na kwartał.

2) Pogłębiać wiedzę religijną przez obowiązkowe kwadranse religijne na zebraniach oraz kursy rel.

3) Propagować żywo rekolekcje zamknięte wśród członków.

4) Propagować dzieło Intronizacji N. Serca Jezusowego w rodzinach.

5) Urządzić uroczysty obchód święta patronalnego.

C. Dział kulturalno-oświatowy:

1) Pogłębiać i popularyzować hasło Episkopatu o rodzinie, w zastosowaniu do życia mężczyzn.

2) Pogłębiać świadomość znaczenia Kościoła i Diecezji w życiu społecznem ludzi.

3) Szerzyć znajomość katolickiej nauki społecznej.

4) Rozwijać i szerzyć konieczność czytelnictwa i kolportażu.

5) W miastach tworzyć sekcje oświatowe dla przeprowadzania zebrań dyskusyjnych. Na wsi organizować i zachęcać do czytań izbowych i prowadzić pracę świetlicową.

6) Podjąć akcję zwalczania analfabetyzmu metodą indywidualnego nauczania.

7) Uwzględnić potrzeby lokalne. (akcja zwalczania sekciarstwa, bezbożnictwa, złych filmów, prasy wrogiej itp.)

D. Dział praktyczny.

1) Budzić inicjatywę budowy Domów Katolickich.

2) Dopomagać do stworzenia bibljotek parafjalnych.

3) Szerzyć zrozumienie idei spółdzielczości.

4) Gdzie można utworzyć sekcję prawną w celu udzielania porad członkom.

5) Przeprowadzić akcję w kierunku podniesienia poziomu zabaw.

Komunikaty i zarządzenia K. S. Mężów.

1. Program organizacyjny Oddz. na styczeń. W styczniu przypadają Oddziałowi do wykonania zadania, mające związek z zakończeniem roku administracyjnego. W szczególności:

a) *Komisja Rewizyjna* stosownie do treści art. 29 naszego Statutu zbada dokładnie majątek i książkowość Oddziału, zaznaczając dokonanie czynnności krótkiemi protokułami w księdze kasowej i członków; zbada zwłaszcza roczne sprawozdanie finansowe, które skarbnik zamieścić winien w księdze kasowej, w miejscu po zamknięciu rachunków rocznych; przygotuje i zgłosi na Walnem Zebraniu wniosek o zatwierdzenie sprawozdania i udzielenie Kierownictwu absolutorjum.

b) *Kierownictwo Oddziału* odbędzie swe posiedzenie, na którem przygotuje program Walnego Zebrania Oddziału. W szczególności: sporządzi sprawozdanie roczne z działalności, ułoży program pracy na rok 1936, przygotuje kandydatury członków przyszłego kierownictwa oraz wnioski na Walne Zebranie. Przed zebraniem radzimy dobrze przejrzeć statut, oraz instrukcję o odbywaniu zebrań.

c) *Walne Zebranie.* Stosownie do art. 28 Statutu ma się odbyć w styczniu. Porządek tego zebrania ustalamy, jak następuje:

1. Zagajenie i modlitwa.
2. Sprawdzenie ilości członków (sprawdz. listy).
3. Sprawozdanie Kierownictwa z działalności Oddziału.
4. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej i udzielenie Kierownictwu absolutorjum
5. Wybór Kierownictwa i Komisji Rewizyjnej.
6. Uchwalenie programu pracy na rok 1936.
7. Uchwalenie otworzenia zastępów i sekcyj.
8. Wolne głosy i zakończenie.

UWAGA! Zastępy zebrań walnych własnych nie urządzają, lecz biorą udział w Walnem Zebraniu całego Oddziału. Sprawozdań do central nie przysyłają, ani zgłaszają zmiany zastępowych. Czyni to za nich Kierownictwo Oddziału.

d) *Sprawozdania.* Sekretarjat KSMężów wysłał do Oddziałów arkusze sprawozdawcze za rok 1935. Kierownictwa Oddziałów arkusze te wypełnią i zaopatrzone podpisami i pieczęcią prześlą do Centrali KSMężów w nieprzekraczalnym terminie do *10 lutego 1936 r.* Wdzięczni będziemy za obszerniejsze uwagi, które wypisać można na odwrotnej stronie arkusza.

e) *Zawiadomienie Starostw.* Po dokonaniu wyborów nowych członków Kierownictwa, należy zawiadomić odpowiednie Starostwa o zmianach, w liście, według wzoru podanego w nr. 7/8 „Czynu K." na rok 1934, str. 15. Nie posyłają zawiadomień oddziały, które dotąd nie zostały otwarte urzędowo przez Centralę.

f) *Pieczątki i legitymacje.* W roku 1936 wszystkie Oddziały posiadać muszą bezwzględnie pieczątki z napisem, zgodnym z nazwą statutową organizacji. Zamówienia na pieczątki, po 1,50 za sztukę z przes., kierować należy tylko do naszej Centrali w Częstochowie. Należy zaopatrzyć również wszystkich członków w legitymacje, które nabywać można u nas w cenie 3 gr.

2. Program pracy. Wyżej podajemy ramowy program pracy Stowarzyszenia i Oddziałów. Według tego programu ułożyć należy na Zebraniu Walnem program parafjalny, uwzględniając w nim i warunki miejscowe.

3. Kursy programowe. Poczynając od drugiej połowy stycznia Sekretarjat przeprowadzać będzie kursy programowe dla Kierownictw (łącznie z KSMMęskiej), podczas których mówić się będzie o praktycznem przeprowadzeniu programu w terenie. Niech nie braknie na tych kursach ani jednego Kierownictwa!

4. Nowe Oddziały. Zarząd Stowarzyszenia przyjął dwa nowe Oddziały: 84 — w Gidlach i 85 — w Kodrąbiu. Zgłosiliśmy w Starostwie radomskowskiem. Witamy Was i życzymy powodzenia w pracy.

5. Uwaga Oddziały: w Dąbrowie Zielonej, Maczkach, Makowiskach, Pinczycach, Siemkowicach i Strzemieszycach! Prosimy nie wysyłać bezpośrednio do Starostw zawiadomień o zmianach w kierownictwie, *lecz do nas.* Zawiadomienia za Was prześle Sekretarjat Gen.

6 Na wyżyny — organ Związku naszego — poda w styczniu następującą treść: artykuł dotyczący hasła Episkopatu oraz z dziedziny katolickiej nauki społecznej. Poruszy sprawę Walnych Zebrań w Oddziałach. W Kwadransie religijnym: „Królewskie Kapłaństwo" świeckich.

Uwaga Oddziały! Od dwóch miesięcy Związek przesyła do Was swój organ „Na Wyżyny", na skutek przesłania Waszych adresów przez b. Sekretarjat gen. Oczywiście pismo należy zaprenumerować i opłacić. Oddział, któryby nie mógł opłacić pisma niech uwiadomi o tem administrację pisma. Natomiast inne oddziały, jak i te, które dotąd pisma nie otrzymują, niechaj zaprenumerują je wprost w administracji w Warszawie, Senatorska 31, wpłacając prenumeratę blankietem PKO Nr. 15.671 w wysokości 2 zł. od egzemplarza na rok. Do administracji pisma wysyłać też można ciekawsze korespondencje, fotografje itp.

7. Zebranie ogólne w styczniu. W styczniu odbyć zebranie walne, po którem można urządzić skrócone zebranie ogólne, czerpiąc materjał z pisma „Na Wyżyny" i „Czynu K."

8. Wskazania dla Kierownictw na luty. Wysłać sprawozdania. Wziąć udział w przygotowaniu akademji papieskiej. Pomyśleć o akcji kolportażowej w związku z konkursem „Niedzieli". Przygotować się do kursów programowych. Zaprenumerować „Na Wyżyny". W lutym na zebraniach mówić będziemy o trzeźwości.

KRONIKA K. S. Mężów.

Wizytacje. Prezes Zarządu, Sekr. Gen., Asystent. Kość. i Ks. Dyrektor zwizytowali następujące oddziały: Par. św. Barbary, św. Zygmunta w Częstochowie, Raków, Kobiele W., Chełmo, Kodrąb, Dmenin, Radomsko, Myszków, Zawiercie, Dąbrowa G., Zagórze, Sosnowiec, Stary Sielec, N. Sielec, Pogoń, Niwka, Będzin, Biała G., Kalej.

Zebranie Zarządu KSMężów odbyło się w dn. 13-go grudnia ub. r. Omówiono sprawy bieżące, przyjęto program pracy. Wybrano Wydział Wykonawczy, który w imieniu Zarządu załatwiał będzie mniejsze sprawy bieżące.

Zebranie K. Zw. Mężów w Warszawie odbyło się w dniach 30.XI i 1.XII ub. r. Omawiano regulamin zastępów i sekcyj oraz instrukcję przyjmowania kandydatów. Przyjęto wytyczne programu pracy, uchwalono odznakę dla Stow. i wzór sztandaru.

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE KOBIET

Kilka chwil zastanowienia — przed Nowym Rokiem pracy.

Ile razy stajemy przed koniecznością rzucenia choćby kilku wytycznych programu pracy na rok następny, tyle razy myśli nasze skierowują się do całego zastępu naszych oddziałów, które już tak dobrze znamy. Doskonale wiemy, jak oddziały wypełniają programy podane przez Centralę, jakie napotykają trudności, o ile potrafią je zwalczać i do jakich wyników w końcu dochodzą.

Wiemy dobrze, że dość duży procent oddziałów walczy ze zna-

cznemi trudnościami, dlatego też przy ocenie ich pracy zawsze bierzemy pod uwagę, poza wynikami, i warunki w których je zdobyto. Niechże więc oddziały te nie wpadają w zniechęcenie i pesymizm, jeżeli nakreślony program wydaje im się niemożebny do wypełnienia. Obowiązkiem naszym jest starać się usilnie zrobić jak najwięcej w tych warunkach, w jakich się znajdujemy. Wyczerpać wszystkie próby, wszystkie formy i metody jakie uznamy za możliwe do podjęcia. Ale jednego nie wolno nam sobie wmawiać — formułki, którą tak często słyszeć można w czasie wizytacyj przez Centralę przeprowadzonych „w naszych warunkach — to jest niemożliwe", „u nas to się nieda", „u nas są specjalnie trudne warunki" itd.

Mało jest oddziałów, któreby w specjalnie dobrych były warunkach, a i wtedy wyniki pracy, jak wykonanie programu, rozmach pracy, ożywienie i duch organizacji nie są najczęściej zależne od tych właśnie szczęśliwych okoliczności, ale przedewszystkiem od ruchliwego i naprawdę przejętego duchem Bożym kierownictwa. Tylko wtedy jest ono zdolne do poświęceń, ofiar i bezinteresowności, jaka w każdej pracy społecznej jest konieczną, a w naszej pracy A. K. szczególnie ważną, wprost nieodzowną.

Mam prawo cieszyć się z tego, bo choć naogół wszystkie pracujemy w trudnych warunkach pod względem zewnętrznym (brak lokalu, środków materjalnych itd.) to duch panujący w kierownictwach i wśród członkiń coraz jest lepszy i stąd nas zapewnia, że praca dobre wyniki dawać będzie. Zresztą już je daje. Z miesiąca na miesiąc praca nad wyrobieniem wewnętrznem pojęta jest naogół b. dobrze, samo zrozumienie „Czynu Katolickiego" jest duże i ono daje nam gwarancję promieniowania duchem Bożym poprzez jednostki a potem grupy w całem społeczeństwie.

Nie znaczy to jednak, żebyśmy tem pocieszone miały dać za wygraną i stanąć w miejscu. Broń Boże. Nie możemy, ani też jesteśmy zadowolone z tego co jest. Musi być stanowczo lepiej. To co jest obecnie, to tylko niezłe początki. — Tak, jeszcze stale początki tego, co ma się rozwinąć, co ma zakwitnąć i dobry wydać owoc.

Pole naszej pracy jest tak wielkie i tak wszechstronne, że nie możemy je nigdy wtłoczyć w ciasne, choćby najobszerniejszego programu pracy — ramy.

Musimy głęboko w sercu mieć wyryty nasz cel, wielki — święty — wtedy nigdy nie powiemy, że nie wiemy co robić, że nie mamy programu, że go nie potrafimy zbudować. Mamy program przeogromny, choć w skromne sformułowany on jest zadania i formy, ale wykonujmy go nietylko dobrze, ale jak najlepiej.

Uzupełniajmy go, naginajmy go do swoich warunków, swobodę mamy dużą, ale róbmy, koniecznie pracujmy z życiem, zapałem, wiarą. Z każdym nowym rokiem zbliżamy się więcej do ostatecznego celu naszej pracy!

Program pracy na rok 1936.

W dalszym ciągu obowiązuje nas narazie praca w myśl hasła „Chrystus uświęca rodzinę" i te wytyczne programu pracy, jakie uchwaliłyśmy na ostatnim Zjeździe Delegowanych (patrz nr. 6. Czynu Katolickiego").

Do tego dodamy jeszcze pewne *organizacyjne wyrobien'e*, które bardzo jest potrzebne, a uwydatniać ma się przedewszystkiem przez: 1) regularne odbywanie zebrań ogólnych i kierownictwa; 2) usuwanie z organizacji osób, które pomimo upomnień ze strony kierownictwa zaniedbują się w spełnianiu obowiązków przewidzianych przez Statut; 3) przez korzystanie ze wszystkich kursów, jakie urządzać będzie w ciągu roku Centrala; 4) przez stały kontakt z Centralą drogą osobistych odwiedzin biura KSK przez członkinie kierownictwa, lub drogą korespondencji; 5) przez regularne płacenie składek członkiń do oddziału i oddziałów do Centrali; 6) przez rozpowszechnianie u członkiń odznak organizacyjnych; 7) legitymacyj, które uznać należy wreszcie za konieczne; 8) przez posiadanie obrazków, abyśmy mogły wspólnie odmawiać akt ofiarowania i śpiewać nasz hymn; 9) abonowanie naszego organu „Zjednoczenie", — czytanie „Czynu Kat." i „Niedzieli"; 10) Przyjmować kandydatki będziemy tylko 25 marca (w święto Patronalne); 11) przedtem dla kandydatek urządzać będziemy jeszcze oddzielne zebrania, w celu zapoznania ich ze Statutem i duchem Stowarzyszenia; 12) wreszcie wyrobieniu organizacyjnemu damy wyraz także przez odpowiednie przygotowanie się do wizytacyj, które przeprowadza Centrala; 13) Wszystkie dołożymy starań ażeby *zdobyć więcej członkiń*, szczególnie *młodych mężatek.*

W akcji charytatywnej — energicznie i w sposób ciągły trzeba nam pracować szczególnie tam, gdzie niema Stow. Pań Miłosierdzia (patrz artykuł w dziale „Caritas").

W dziale religijnym należałoby ustalić daty wspólnych Komunij św. na cały rok i założyć wspólny fundusz rekolekcyjny.

W pracy apostolskiej członkiń na zewnątrz — Każda daje najlepszy przykład z siebie — to nasze naczelne hasło. Wszystkie razem, lub każda osobno, przygotuje zaniedbane dzieci do spowiedzi i Komunji św. wyszukujmy dzieci do chrztu, doprowadzajmy do ołtarza przez swoją pracę nielegalne małżeństwa.

Pozatem wykonywujmy jeszcze wiele innych prac tutaj nie wymienionych, ale w naszej parafji koniecznie potrzebnych.

Przy wykonywaniu całego programu czy to ściśle ideowego, czy też praktycznego, za naczelną zasadę stawimy sobie pracę w oddziale:

1) zgodnie ze statutami i ideami Akcji Kat.,
2) planową,
3) ciągłą.

W wykonywaniu nakreślonych sobie nowych programów i projektów pracy w Nowym Roku przesyła Centrala serdeczne życzenia Błogosławieństwa Bożego wszystkim Oddziałom.

Walne Zebranie — należy jak najwcześniej przeprowadzić, aby ewentualne zmiany osób w kierownictwach ustalić przed mającemi się odbyć kursami dla kierownictw. Sprawozdanie z całorocznej pracy Oddziału winno być b. dokładne. Zebranie poprzedza przegląd kasy przez Komisję Rewizyjną.

Według statutu Kierownictwo winno składać się conajmniej z 3 osób, t. j. prezeski, sekretarki i skarbniczki, można a nawet trzeba wybrać ich zastępczynie, lecz więcej niż 5 do 7 osób nie poleca się do Kierownictwa wybierać.

Porządek obrad na Walne Zebranie.

1) Zagajenie i modlitwa.

2) Odczytanie protokółu z Walnego Zebrania (w oddziałach, które powstały w tym roku — z zebrania konstytucyjnego).

3) Kwadrans katechizmowy lub ewangeliczny (tam gdzie oddawna prowadzi się jeden i drugi — należy je przeprowadzić bez zmian.

4) Sprawozdanie z działalności oddziału (statystyczne i ideowe)

5) Sprawozdanie kasowe i Komisji Rewizyjnej.

6) Wybory (patrz statut — kierownictwo zmienia się co 2 lata)

7) Wybór delegatek na Zjazd Delegowanych.

8) Program pracy Oddziału na rok 1936 (tutaj uwzględnić należy raczej nasze wewnętrzne prace, które zależne są od specjalnych u nas warunków ogólnie obowiązuje nas program zatwierdzony na Zjeździe Deleg, który nadal jest aktualny, do następnego Zjazdu — należy wziąć pod uwagę ogólny zarys programu Centrali.

9) Referat (krótki) na temat np. „Duch pracy w naszym oddziale".

10) Komunikaty kierownictwa (patrz komunikaty Centrali),

11) Wolne głosy i wnioski (te ostatnie winny być stawiane na piśmie — tydzień przed zebraniem walnem).

12) Zakończenie.

KOMUNIKATY.

1. Stajemy do konkursu prasy — jakiego? Kolportażu „Niedzieli" i „Kalendarza Jasnogórskiego". Został przedłużony do 15 lutego. Za mało naszych oddziałów zainteresowało się nim dotąd, a to bardzo miła i jedyna w swoim rodzaju okazja — być apostołem dobrej prasy z nagrodą, jaką przeznaczyła Redakcja tym, którzy wykażą zrozumienie i chęć pracy dla sprawy Bożej na tym właśnie odcinku. Z nowym rokiem — nowy zapał. Zabieramy się do pracy. Kto więcej zrobi? Zobaczymy!

2. „Czyn Katolicki“ - „Zjednoczenie“—„Gazeta dla Kobiet“! — Wszystkie 3 pisma powinny koniecznie być na usługach naszej pracy — dwa pierwsze są obowiązkowe. Bez nich nie zrobimy postępu, nie będziemy wiedziały co, jak i kiedy robić. — „Czyn Kat ” jest i pozostanie nadal okólnikiem ważnym, ale niemogącym zastąpić np. „Zjednoczenia” — organu miesięcznego Centrali ogólno-polskiej. Z nowym rokiem każdy oddział musi posiadać choć jeden egzemplarz „Zjednoczenia”, do którego Centrala Diec. będzie odsyłać. — Oddziały, które pomimo powyższego zlecenia nie będą abonować tego pisma -- zechcą zgłosić to Centrali Diecez. z należytem uzasadnieniem najdalej do dn. 1 lutego 1936 r.

3. Formularze sprawozdawcze — które przesłałyśmy prezeskom lub księżom asystentom, prosimy bez przetrzymywania, niezwłocznie wpełnić i przesłać wprost do Centrali KSKobiet, w Częstochochowie, Al. N. M. Panny 64.

4. Dzień Rodziny. — Miłą dla nas wszystkich uroczystość Sw. Rodziny obchodzić będziemy w niedzielę dnia 12 stycznia 1936 roku. Dołóżmy wszelkich starań, ażeby dzień ten był jedną wspaniałą manifestacją ku uczczeniu stojącej na wysokości swoich zadań rodziny chrześcijańskiej. Niech dzień ten będzie naprawdę punktem kulminacyjnym naszej pracy w myśl hasła „Rodzina“. Przedewszystkiem z naszemi rodzinami przystąpmy w tym dniu do wspólnej Komunji św. a potem wszyscy razem idźmy na akademję urządzoną w parafji i zewnętrznie okażmy swój zdecydowanie katolicki pogląd na Rodzinę. Jako żony, matki, dorosłe siostry, córki mamy wielki wpływ tak na wynik tej uroczystości, jak i przedewszystkiem na wyrobienie zdrowej opinji publicznej w odniesieniu do rodziny, tej podstąwowej komórki społecznej, od której zależy rozwój całych społeczeństw.

5. Uroczystość Papieska — odczytać komunikat z działu D. I.A.K. o organizacji święta papieskiego i w przygotowaniu tego święta wziąć udział.

6. Opłatek — daje nam bardzo miłą okazję do zebrania towarzyskiego, z której niechże skorzystają wszystkie oddziały. Wspólny opłatek zblizy nas więcej do siebie, pozwoli lepiej poznać się, a kilka chwil radości tchnie we wszystkie członkinie nowy zapał do pracy pod jednym sztandarem Chrystusowym.

7. Kwadrans ewangeliczny — patrz grudniowy numer „Zjednoczenia“ — Modlitwa. Zob. Łuk. XI,9—14 i Mat. XVIII,19—21.

8. Kwadrans katechizmowy — o modlitwach w ogólności. Co to jest modlitwa? Czy potrzeba nam się modlić? Jakie są rodzaje modlitwy? O co winniśmy się głównie modlić? Czy wolno się modlić także o dobra doczesne? Do kogo należy i można się mo-

dlić? Dlaczego czasem nie otrzymujemy tego, o co się modlimy? Jaka jest najdoskonalsza spośród wszystkich modlitw?

9. „Zjednoczenie“ Kat. Zw. Kobiet — Poznań, Al. Marcinkowskiego 22, II p. — PKO 206.255 — prenumerata roczna 6,— zł.

KATOLICKIE STOW. MŁODZIEŻY MĘSKIEJ

Nasze życie w Nowym Roku.

Wśród cichej zimowej nocy, gdy na firmamencie niebieskim zapłonęło nieprzeliczone krocie gwiazd, ziemia, zmieniając w nieustarnej kolejności światła i mroku swoje pory, miesiące i dni, zamknęła kolisko swego biegu dokoła słońca i na padoł płaczu zawitał Rok Nowy, niefrasobliwe dziecię czasu, wszechmocą Stwórcy z nicości wezwany.

A w owej chwili blisko dwumiljardowa pierś ludzkości gorętszem zafalowała tętnem, bo wstrząsnęły nią tysiące nowych, nienazwanych jeszcze, pragnień i tęsknot.

Najsilniej odezwała się tęsknota za szczęściem, której większa część ludzkości nie znalazła w roku zeszłym ani w przewrotnych ideach życia, ani u stóp złotego bałwana, ani w zaszczytach i godnościach ziemskich, bo dusza ludzka stworzona jest do szczęścia wiecznego, niezmiennego i absolutnego. „Niespokojne jest bowiem serce ludzkie — mówi św. Augustyn — dopóki nie spocznie w Bogu“. Nieukojony ten głos, głos wieków, pokoleń woła w każdej duszy; nic go przytłumić nie zdoła. Jest on bowiem zawołaniem rodowem ducha, jego mową anielską, co w największem upodleniu budzi go i czaruje dźwiękami niebios. Rodzi sią razem z człowiekiem jak władza widzenia rzeczy dalekich i jak źrenica oka tęskni do swego słońca. Można oślepić oko ciała, ale wzrok duszy, łaknącego wiekuistej oddali, lecącego do tronu Stwórcy, nikt unicestwić nie zdoła, nikt nie powstrzyma go w locie. Od Boga jest i ku Bogu zrywa się z siłą zaiste boską. Rewolucyjny „duch wieków oświeconych“ nie zabił Boga w niebie, ani nie usunął „postępem“ ze świata odwiecznej tęsknoty za Bogiem. Już od wieku pracuje w pocie czoła z najwyższem natężeniem muskułów i mózgu: obala świątynie, znieważa ołtarze, usuwa z przed oczu maluczkich znamiona wiary, a wzamian za to buduje gmachy giełdy, ozdabia salony sztuki, mnoży widowiska i stadjony sportu, napełnia świat hukiem i świstem maszyn, dokopuje się do serca ziemi, wzbija się na skrzydłach w królestwo sępów i na falach eteru rozsyła swój głos do najdalszych zakątków ziemi.

Ale czy to wszystko ukoiło tęsknotę ducha ludzkiego? Oszołomiło ją tylko i nie przyniosło wcale upragnionego szczęścia ludzkości, bo duchowi trzeba Ducha-Boga.

I my, Kochana Młodzieży, stojąc na progu Nowego Roku, zadajemy sobie to pytanie: Co mamy czynić, aby w nim spełniły się wszystkie nasze szlachetne pragnienia i ukojone zostały wszystkie tęsknoty ducha naszego?

Dla nas, młodych katolików, odpowiedź jest łatwa: musimy iść za światłem wiary i rozumu jak Trzej Królowie ze wschodu i szukać Boga-Człowieka we wszystkich dziedzinach życia naszego; musimy Go znaleźć w naszych sercach, w kole naszych rodzin, w społeczeństwie naszem.

Słowem, mając tę wrodzoną tęsknotę za Bogiem jako absolutnem szczęściem i to przeświadczenie, że „bez Boga ani do proga" starajmy się w Nowym Roku tak żyć, abyśmy go na końcu mogli oddać Wielkim Bogu i Ojczyźnie.

Program pracy na rok 1936.

Nowy program, o którym pisaliśmy w poprzednim numerze ze względu na bardzoważne zasadnicze zmiany, wymagające dłuższego przedyskutowania, nie został jeszcze całkowicie wykończony i dlatego też przed zjazdem delegowanych nie będzie podawany Oddziałom do wiadomości.

W Stowarzyszeniu będzie nadal obowiązywał program uchwalony na ostatnim zjeździe delegowanych w Częstochowie, który realizować będziemy, uwzględniając hasło Episkopatu: „Chrystus uświęca rodzinę", hasło diecezjalne: „Znaczenie zadania Diecezji i terytorjalny rozwój Akcji Katolickiej", oraz hasło Stowarzyszenia: „Dekoracja świątyni Ducha św."

Program ten ujęty w kilka działów przedstawia się następująco:

Dział I-szy Religja i moralność.

1. Dla pogłębienia wiadomości religijnych u naszych druhów podawać będziemy co miesiąc w „Czynie K." materjał do kwandransów religijnych na zebrania plenarne,
2. Dla ugruntowania druhów w zasadach moralnych zorganizujemy w kilku punktach Diecezji rekolekcje zamknięte.
3. Na zjeździe katolickim w Częstochowie urządzimy spowiedź i wspólną Komunję św.

Dział II gi Oświata.

1. W pierwszym kwartale przeprowadzimy kursy oświatowe dla wszystkich Kierownictw.
2. Podczas wizytacji Oddziałów będziemy wygłaszać referaty na temat hasła Episkopatu.
3. Pisywać będziemy artykuły w „Czynie Kat.", „Niedzieli" i w miarę potrzeby wydawać będziemy nadzwyczajne okólniki.

Dział III-ci Wychowanie obywatelskie.

1. Dołożymy starań, aby wszystkie Oddziały przerobiły mater-

jał podany w „Żywem Słowie", omawiający ustrój Polski współczesnej.

2. Urządzimy wycieczkę krajoznawczą.

Dział VI-ty Organizacja.

1. W Zielone Świątki urządzimy razem z innemi organizacjami z AK ogólny Zjazd katolicki w Częstochowie.

2. W niedzielę, 9 września odbędzie się doroczny zjazd delegowanych.

3. We wszystkich dekanatach zorganizujemy okręgi.

4. W każdym okręgu urządzać będziemy kwartalne odprawy kierownictw.

Dział V ty Zawód.

1. W porozumieniu z Okręgowemi T-wami Rolniczemi urządzać będziemy kursy dla przedowników zespołów i konkursistów Przysposobienia Rolniczego.

1. Stowarzyszeniowy instruktor rolny będzie przeprowadzał lustrację konkursów oraz udzielał rad i wskazówek ustnie i w naszych pismach organizacyjnych.

Dział VI ty Wychowanie Fizyczne.

1. W całej Diecezji przeprowadzimy próby o POS i OS.

2. W czerwcu urządzimy obóz W.F. dla naczelników.

3. Urządzimy także zawody lekkoatletyczne.

Dział VII-my Piękno w życiu codziennem.

Będziemy się starać aby nasi druhowie umieli się zachować w towarzystwie ludzkiem i zasłużyli na nazwę „dobrze wychowanych".

Podobny progrem pracy powinny przygotować wszystkie Kierownictwa i podać do zatwierdzenia na Walnem Zebraniu oddziału (art. 28 p. b.)

W układaniu programu prosimy uwzględnić podane wyżej hasła.

Szczególną uwagę prosimy zwrocić na trzy działy: religja i moralność, oświata i organizacja.

W dziale „Religja i moralność" obmyślać sposoby pogłębienia wiedzy religijnej i podniesienia poziomu moralnego, określić terminy wspólnej Komunji św. i oznaczyć uroczystości kościelne, w których ma wziąć udział cały Oddział.

W dziale „Oświata" należy zdecydować jakie cykle Odczytów z „Żywego Słowa" zostaną wygłoszone i przedyskutowane, z jakiej dziedziny wygłaszane będą referaty na plenarnych zebraniach, jakie pisma i w ilu egzemplarzach będzie Oddział prenumerował, jakie kursy oświatowe zorganizuje Oddział; jakie urządzi imprezy propagandowe.

W dziale „Organizacja" załatwić sprawę zastępów, wyznaczyć terminy zebrań plenarnych i posiedzeń Kierownictw, przewidzieć wszystkie zjazdy, zloty i kursy, w liczniejszych zaś Oddziałach stworzyć kółka oświatowe.

W pozostałych działach prosimy także przewidzieć wszystkie potrzeby lokalne i ogólno-organizacyjne i odpowiednie wyznaczyć im miejsce w programie pracy.

Ułożony przez Kierownictwo i uchwalony przez walne zebranie program pracy prosimy w myśl art. 27 p. g. przedłożyć Zarządowi Stowarzyszenia w Częstochowie.

Walne zebranie.

W myśl art. 28 naszego Statutu wszystkie Oddziały K. S. M. M. mają odbyć w styczniu walne zebranie. Walne zebranie w życiu Oddziału jest jedną z najważniejszych czynności organizacyjnych od której w wielkiej mierze zależy dalszy pomyślny rozwój organizacji, bo jest to jakby rachunek sumienia nad przeszłością, a mocne postanowienie dla przyszłości. Mając to na uwadze nasze Oddziały winny dołożyć wszelkich starań, aby walne zebranie odbyło się prawidłowo i w pierwszych dniach miesiąca stycznia.

Co powinno się zrobić w Oddz. przed walnem zebraniem?

1) Na plenarnem zebraniu wyznaczyć termin walnego zebrania, aby wszyscy druhowie mogli wziąć w nim udział.

2) Wszyscy członkowie Kierownictwa powinni przygotować dokładne sprawozdanie roczne ze swej działalności, prezes zaś przygotuje przemówienie o charakterze ogólnym, którem podkreśli rozwój czy upadek Oddziału, warunki pracy i co nowego wprowadzono do Oddziału oraz kto najwięcej druhom pomagał.

3) Kierownictwo przygotuje program pracy, preliminarz budżetowy, omówi porządek obrad i pozna dokładnie artykuły statutu, (Art. 20 p. 1 a i b, p. 2; art. 23 a i b; 27, 28, 13 § 2, 4, 5) aby zebranie odbyło się prawnie.

4) Komisja rewizyjna sprawdzi księgi i sprawozdanie kasowe wraz z dowodami wpłat i wypłat oraz spis sprzętów i stan bibljoteki i przygotuje protokół na Walne zebranie.

Porządek obrad na walnem zebraniu.

1) Zagajenie (zagaja i przewodniczy prezes), 2) Śpiew „O święty Stanisławie", 3) Uzupełnienie prezydjum (ks. Asystent i 3-ch członków), 4) Odczytanie protokółu z ostatniego walnego zebrania. 5) Sprawozdanie członków kierownictwa. 6) Sprawozdanie Komisji rewizyjnej. 7) Przyjęcie i zatwierdzenie sprawozdań (absolutorjum) 8) Zatwierdzenie budżetu. 9) Uchwalenie programu pracy (po zatwierdzeniu przez ks. Asystenta). 10) Wybór członków Kierownictwa, komisji rewizyjnej i sądu honorowego, o ile skończyła się ich kadencja. 11) Zatwierdzenie wyboru prezesa przez ks. Asystenta. 12) Wybór delegatów na zjazd delegowanych do Stowarzyszenia i Okręgu. 13) Utworzenie sekcyj czy zastępów. 14) Uchwalenie składek i wpisowego. 15) Wnioski na zjazd delegowanych do Stowarzyszenia i Okręgu.

16) Wnioski dla Oddziału. 17) Wolne głosy. 18) Zakończenie i śpiew „Hej do apelu".

Co należy zrobić po walnem zebraniu?

1) Jeżeli zostali wybrani nowi członkowie Kierownictwa to w najbliższym czasie powinni przyjąć urzędownie sprawy.

2) W ciągu 14 tu dni zawiadomić starostwo o zmianie członków kierownictwa (chociażby tylko jeden był zmieniony zgłasza się całe kierownictwo).

3) Wypełnić nadesłane formularze i przesłać wraz z protokułem walnego zebrania do Stowarzyszenia i do Okręgu, (jeżeli już został zorganizowany) zaś jeden formularz zachować w aktach Oddziału.

KATOL. STOW. MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ

Do nowych Kierownictw.

Większością głosów zostałyście wybrane do Kierownictw. Od tej chwili spoczywa na Was obowiązek kierowania działalnością Oddziału, prowadzenie go do rozwoju i rozkwitu, a co najważniejsze kierowanie duszami druchen.

Zdajemy sobie sprawę z tego, że z pewnym lękiem obejmujecie nowe stanowisko, że jesteście świadome odpowiedzialności, jaką wzięłyście na swe barki, lecz wierzymy, że stajecie do tej pracy z mocnem postanowieniem wytrwania pomimo oczekujących Was trudów, a co najważniejsze, że dołożycie wszystkish swych sił, zdolności i zapału młodzieńczego dla tak wzniosłej sprawy.

Serdecznie witamy Was wszystkie. Pamiętajcie druchny z Kierownictwa, że we wszelkich wątpliwościach służy wam pomocą wasze Stowarzyszenie, że zawsze z pełnem zaufaniem możecie się do niego zwrócić po radę. Podstawowym warunkiem wydajnej pracy Kierownictwa, a co za tem idzie i rozwoju Oddziały KSMŻ jest zgodna i harmonijna współpraca druchen z Kierownictwa między sobą. Musicie o tem pamiętać, że całemu Kierownictwu winno być drogie dobro Oddziału i razem nad jego rozwojem macie pracować.

Zapewne, że nieraz na zebraniach Kierownictwa będą podzielone Wasze zdania, będziecie miały różne poglądy. Wolno je mieć, lecz nie wolno z tego powodu doprowadzać do nieporozumienia, które później odbija się bardzo ujemnie na pracy Odziału. Kochane kierownictwa, pamiętajcie zawsze o tem, że na Was skierowane są oczy wszystkich druchen, a także ludzi z poza organizacji. Wy macie być dla druchen przewodniczkami, wzorem, przykładem jak pracować i postępować w życiu.

Plan pracy Oddziału na 1936.

Pierwszą ważną czynnością nowego Kierownictwa jest opracowanie, nawet zupełnie dokładnie, planu pracy na rok bieżący.

Plan pracy będzie obejmował dział ideowy i organizacyjny.

W pracy ideowej uwzględnimy hasło Episkopatu na rok 1936 i hasło Stowarzyszenia. Hasło Episkopatu w tym roku będzie dotyczyło nadal o rodzinie t. j. „Rodzina w świetle prawa przyrodzonego objawienia i nauki Kościoła". Hasło to naturalnie obowiązuje także Oddz. KSMŻ. Należy więc mu poświęcić dużo wykładów, celem zaznajomienia druchen z powyższym tematem. Najlepiej będzie tematy referatów na zebraniach plenarnych przeznaczyć na omówienie wszystkich związanych z tem hasłem spraw. Stowarzyszenie będzie przychodziło z pomocą i będzie podawało w „Czynie Kat." krótkie referaty, które będą służyć za podstawę do opracowania pogadanki.

Wszystkie Kierownictwa obowiązane są raz w miesiącu na zebraniu plenarnem przygotować referat nawiązujący do hasła ogólnopolskiego Episkopatu. Następnie Kierownictwa muszą energicznie prowadzić w czyn hasło diecezjalne Stowarzyszenia, któremi „Obchodzimy 10-lecie dieceeji". W tym roku wszystkie druchny muszą wytężyć swe siły, ażeby, gdy przyjdzie odpowiednia chwila (Zlot diec.) pokazać czego młodzież katolicka żeńska dokonała przez 10 lat istnienia swej organizacj i jaką jest potęgą.

W planie pracy wewnętrzno-organizacyjnym należy ustalić jakie święta druchny uczcą przez urządzanie akademji czy przedstawienia ustalić termin wspólnych Komunji św., obmyśleć jakie i kiedy Oddział urządzi kursa, wycieczki itp. Ustalić termin zebrań plenarnych i kierownictwa. Nowe Kierownictwa niech wprowadzą w życie podział na zastępy w swoim Oddziale. Jak pracować mają zastępy o tem będzie mowa bardzo szczegółowo na kursach dla Kierownictw urządzonych przez Stowarzyszenie.

Tak ściśle opracowany plan pracy i podzielony na miesiące wypisać i podać do wiadomości wszystki druchen, a najlepiej będzie wypisać w każdym miesiącu zajęcia i powiesić w Ognisku, aby każda druchna wiedziała dokładnie o wszystkich zbiórkach w których ma wziąć udział. W ten sposób kierownictwo uniknie ciągłych pytań ze strony druchen. Nowe kierownictwo niech nie zaniedbuje i nie pomija składek tak od druchen, jak i składek na rzecz Stowarzyszenia. Opracowany plan pracy należy przesłać do Stowarzyszenia wraz ze sprawozdaniem rocznem.

Bez planu pracy ciężko będzie pracować i zawsze Oddział będzie kuleć. Trzeba wiedzieć co mamy zrobić i jak przeprowadzić w życie, a wtedy praca będzie planowa i systematyczna i wyda należyte owoce. Lepiej poświęcić chociażby dwa czy trzy zebrania Kierownictwa i opracować dokładnie plan pracy i na cały rok mieć spo-

kój, niż ciągle się kłopotać i ciąglej w ostatnie chwili zabierać się do wykonania pewnej rzeczy.

Na omówienie programu poświęcie pierwsze swe zebranie.

Zmiany w składzie Kierownictwa Oddziału KSMŻ należy najpóźniej w przeciągu 2 tygodni zgłosić w Starostwie powiatowem (Oddz. w Częstochowie i Sosnowcu w Starostwie Grodzkiem). W piśmie zgłaszającem należy podać, kto ustąpił, kto został powołany na miejsce ustępującego, podać funkcję w Oddziale, imię i nazwisko oraz adres nowowybranego członka Kierownictwa. Tak samo o zmianie lokalu należy w przeciągu 2 tygodni zgłosić w Starostwie.

Powiększa się nas liczba. — **W Lgocie Wielkiej** założono nowy Oddział KSLZ. Obecnie liczy on 116 druchen podzielony na trzy zastępy. Kierownictwo wzięło się z zapałem do pracy.

Na Koszelewie przy kaplicy św. Barbaay (par Będzin) został założony Oddział KSMŻ. Kierownictwo już wybrane i z zapałem bieże się do pracy.

C A R I T A S

Akcja charytatywna w naszej diecezji a Stow. Pań Mił.

Kto głębiej wnika i przygląda się akcji charytatywnej w połączeniu z pracą AK. od chwili jej konkretnego zorganizowania się, ten musi dostrzeć pewne zmiany w pracy charytatywnej, nasuwające myśli, z któremi mam zamiar się podzielić. — Zmiany te dotyczą form i niekiedy metod pracy charytatywnej, zresztą nietylko w naszej diecezji — choć o niej, przedewszystkiem mówić będę.

AK której celem jest bezpośrednie połudzanie i przygotowanie ludzi do aktywności, do zbiorowego apostolstwa, do czynu -- daje wyraz temu przedewszystkiem także przez czyn charytatywny, przez dobrze pojęte miłosierdzie chrześcijańskie. Nie może zresztą być inaczej. Słusznie mówi się że „nie może istnieć AK bez czynu charytatywnego, i nie może istnieć czyn charytatywny bez AK"[1]).

Czynowi charytatywnemu w pracy AK należy dać jak najszersze znaczenie, gdyż nie będzie to przecież jedynie i wyłącznie pomoc materjalna bliźnim naszym. Każdy członek AK. ma „nietylko sam być doskonałym, spełniając wszystkie obowiązki względem Boga siebie i bliźnich, ale ma się zdobyć na czyn, któryby przekraczał miarę obowiązku, na czyn pełen miłosierdzia". Dobrze spełnione czyny charytatywne będą zawsze miarą wartości siły i rozmachu pracy A. K. One będą pociągały innych, bo one najbardziej zachęcająco przemawiają do serc ludzkich. Akcja charytatywna jest też dla AK jedynym z najważniejszych i najszlachetniejszych środków propagandowych. Już dzieje starożytnego Kościoła św. i czasów apostolskich mówią

1) Zob. „Ruch Charytatywny", nr. 10, str. 274.

nam dobitnie, że tam, gdzie rozwijało się miłosierdzie chrześcijańskie tam była w pełni rozkitu AK. Chrystusowe „po owocach was poznają", sprawdza się bezustannie. AK dobrze pojęła swoje obowiązki miłosierdzia chrześcijańskiego i może właśnie dlatego nasunęło jej się pytanie, czy niedobrze byłoby w praktyce połączyć organizacje ruchu charytatywnego i AK tembardziej że bardzo często członkinie AK są jednocześnie członkiniami Stow. Pań. Mił. i odwrotnie.

O tem to właśnie praktycznem połączeniu, które w naszej diecezji jest już w wielu parafjach wyraźne, chcę pomówić, gdyż nasuwa mi ono pewne dręczące myśli, czy naprawdę zawsze takie połączenie pracy będzie szczęśliwem rozwiązaniem sprawy. — Proszę tylko źle nie zrozumieć. Należy przytem rozważaniu mieć dobrze w pamięci statut Stow. Pań Mił. z jednej strony, a zdrugiej przypomnieć sobie, że najbliższym celem AK jest „wyrabianie wiernych na światłych i czynnych członków Kościoła katol, przygotowanie ich do indywidualnego i zbiorowego apostolstwa Chrystusowego, oraz szerzenie zasad katolickich we wszystkich dziedzinach życia". Jasnem jest na tle rozważań powyższy, że zawsze czynnemi w akcji miłosierdzia chrześcijańskiego będą członkinie AK.

Jeżeli weźmiemy pod uwagę art. 2 § 2 statutu Stow. P. M. — pełnienie uczynków miłosiernych co do duszy i co do ciała, *przedewszystkiem odwiedzanie chorych i ubogich*, oraz art. 3 § 2 gdzie jest mowa o środkach w pracach Stow. a z drugiej strony przypatrzmy się niekiedy nie będącym w pełni rozkwitu Oddz. KSK, to słusznie nasuną się nam obawy, czy biedni natem nie ucierpią, jeżeli stracą swoje dzielnicowe, które dotąd odwiedzały ich regularnie, wnikały w ich potrzeby i t. d. Członkinie czynne AK mogą niezawsze pomimo szczerej chęci dać sobie radę z odpowiedniem wypełnieniem programu pracy AK tembardziej, że walczyć muszą niekiedy z wieloma trudnościami zewnętrznemi. A przecież *akcja niesienia pomocy* materjalnej i opieki moralnej *wymaga ciągłości*, bezustannego czuwania i wielkiej ofiarności czynnych członkiń. — Nie możemy absolutnie poprzestać na chociażby najwięcej wydatnej pomocy biednym z okazji Świąt, czy nadchodzącej zimy. Lepiej więc przyjąć ten formalny i słuszny podział że AK w ramach swojej organizacji będzie nauczać i szerzyć apostolstwo prawdy, dostarczając ofiarne i głęboko przejęte chęcią niesienia pomocy członkinie, które to apostolstwo miłosierdzia wcielają w czyn, *specjalnie niem kierując*. Dla dobra sprawy byłoby więc lepiej, gdyby stała akcja niesienia pomocy była w tym sensie wydzielona, że zajmuje się praktycznem jej wykonaniem kilka osób w istniejącem w danej parafji Stow. Pań Mił. lub też *sekcji charytatywnej* przy parafjalnej AK lub w jednym z oddziałów AK. JB.

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej. Redaktor: Ks. Stanisław Gałązka

Polskie Zakł. Graf. w Częstochowie, Bieganskiego 10, Tel. 15-93.